

## Arrest

nr. 176 411 van 17 oktober 2016  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Yahar/Yibir, een van de beroepsgroepen in Somalië. U verklaart te zijn geboren op X 2000 in X in de provincie Sool. U studeerde tot de negende graad in Laas Canood. U woonde samen met uw ouders, uw broers en zussen. Uw vader was achtereenvolgens kapper, smid en schoenmaker. Uw problemen in Somaliland begonnen nadat uw leraar u vroeg een vereniging op te richten die opkomt voor vrede in Laasca Nood. Hij vroeg u dit omdat u geliefd was bij de andere leerlingen en dus leerlingen zou kunnen ronselen. Bovendien zou u als Yahar/Yibir in geval van problemen gemakkelijk kunnen functioneren als zondebok. Nadat de vereniging opgestart was, zou de leraar de vereniging van u overnemen.*

50 van de 80 leerlingen stonden achter uw idee. U werd gekozen als voorzitter van de vereniging, maar net toen u met de vereniging van start wilde gaan verklikte één van de leerlingen die niet wilde meestappen in het initiatief u aan de politie. Op 10 januari 2015 viel de politie bij u binnen. De politie sloeg uw moeder en uw vader en arresteerde u. Ze beschuldigde u ervan samen te werken met Al Shabaab. U werd opgesloten in een gevangenis voor zware criminelen in Laasca Nood. Gedurende vijf dagen zat u alleen in een cel. Terwijl u daar vastzat probeerde uw leraar, die bang was om verklikt te worden door u, u te vermoorden. Een maal liet hij u een stuk brood brengen met vergif in. U rook het vergif en spoelde het brood door de toiletpot. Een tweede maal werd u door een bewaker begeleid naar het toilet. Toen u op het toilet zat hoorde u de bewaker praten met mannen en vernam u dat deze mannen hier waren om u te vermoorden. U slaagde erin te vluchten door de toiletdeur open te maken en over een muur te springen. U ging naar huis. Uw moeder zei u dat u niet daar kon blijven. De volgende morgen kleepte ze u in een Hijab en zette u op een vrachtwagen die aardappelen vervoerde naar Harar, Ethiopië. Ze gaf u 30 dollar om van Harar naar Addis Abbeba te reizen. In Addis Abbeba zocht u tevergeefs naar uw oom. Uiteindelijk vond u een man die u meenam naar Sudan. In Libië werd u opgepakt. Uw smokkelaars eisten 4000 dollar. Dit bedrag kreeg u van uw moeder in Somalië. In Italië vroeg een andere smokkelaar u 1000 dollar om u naar België te brengen. U kwam op 29 april 2014 in België aan en op 30 april 2015 diende u een asielaanvraag in.

## **B. Motivering**

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er op te worden gewezen dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde geboren te zijn op 18 mei 2000 en dus vijftien jaar oud te zijn. Er dient echter op gewezen te worden dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij die u werd betekend op datum van 13 mei 2015 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 de leeftijd had van 19,3 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar. Uw algemene geloofwaardigheid is hierdoor aangetast.

Daarnaast hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk te behoren tot de beroepsgroep Yahar/Yibir. Zo weet u quasi niets te vertellen over de Yahar/Yibir. U weet niets over de geschiedenis van deze beroepsgroep (CGVS, p. 12). U weet ook niet te zeggen waar de Yahar/Yibir oorspronkelijk vandaan komen noch in welke steden en/of in welke regio van Somalië zij (momenteel) woonachtig zijn (CGVS, p. 5, 12). U beweert dat de Yahar en Yibir dezelfde beroepsgroep betreft. Volgens u wordt de groep in het Noorden van het land aangeduid met de naam Yahar en in het Zuiden met de naam Yibir (CGVS, p.5). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt echter het tegengestelde. Verder weet u niet of de Yahar/Yibir een leider of iemand die de belangen van de Yahar/Yibir vertegenwoordigd hebben, terwijl uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat de belangen van Yibir wel degelijk vertegenwoordigd worden. Zo blijkt u ook Jamaa Hersi, al meer dan 20 jaar leider en vertegenwoordiger van de Yibir, niet te kennen (CGVS, p. 6). Wanneer u gevraagd wordt om te vertellen waarin de Yahar zich onderscheiden van andere bevolkingsgroepen of clans in Somalië kunt u alleen maar zeggen dat Yahar in hutjes van plastic en stokken wonen (CGVS, p.12). Op de vraag naar specifieke gebruiken/gewoontes van de Yahar/Yibir verwijst u naar de traditie waar bij de geboorte van een Somalisch kind aan de Yahar gevraagd wordt het boze oog te verjagen in ruil voor geld (CGVS, p. 6). Op basis van uw kennis van deze traditie of dit gebruik kan echter niet worden gesteld dat u vertrouwd bent met specifieke gebruiken van de Yahar/Yibir. Het verjagen van het boze oog betreft immers een traditie of gebruik dat elk Somalisch kind betreft en kan in de Somalische context als een algemeen geweten/gekend gebruik worden omschreven (CGVS, p. 12). Voorts verwijst u naar de discriminatie van de Yahar/Yibir gemeenschap in Somalië. Hier valt op dat u niet echt in staat bent concrete feiten aan te halen waaruit blijkt dat u en/of naaste leden van uw bevolkingsgroep het slachtoffer waren/zijn (CGVS, p.12). U haalt vaagweg aan dat uw vader, die achtereenvolgens werkte als kapper, smid en schoenmaker, genoeg zou moeten nemen met de baan van schoenmaker indien hij zou solliciteren. Verder verwijst u naar enkele algemeenheden zoals “de Yahar zijn altijd al onderdrukt” en “ze krijgen geen fatsoenlijke scholing of baan”(CGVS, p. 6, 12). U haalt ook nog aan dat u zelf nooit een vorm van discriminatie hebt gezien (CGVS, p.12). Uw verklaringen in dit verband zijn vaag, algemeen en helemaal niet doorleefd.

Gelet op wat voorafgaat, is de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen problemen met de leraar en de autoriteiten eveneens aangetast. U legt de oorzaak van uw problemen immers bij uw toebehoren tot de beroepsgroep Yahar/Yibir.

Omwille van uw toebehoren tot de Yahar/Yibir zou uw leraar u hebben uitgekozen om een vereniging op te starten. In geval van problemen zou u als Yahar/Yibir gemakkelijk als zondebok kunnen functioneren. Omwille van uw toebehoren tot de Yahar/Yibir zouden de autoriteiten u er tevens van beschuldigd hebben een lid van Al Shabaab te zijn.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen dient nog te worden vastgesteld dat u niet precies kan zeggen waarom de vredesvereniging in de negatieve aandacht kwam van de autoriteiten (CGVS, p. 9). U stelt dat de autoriteiten dachten dat Al Shabaab achter de vereniging zat. De door de autoriteiten gemaakte associatie tussen de oprichting van een vredesvereniging en/of het verspreiden van de vredesboodschap enerzijds en uw vermeend lidmaatschap bij Al Shabaab kunt u hierbij niet echt verduidelijken (CGVS, p. 9, 10). Daarnaast kunt u op de vraag naar het doel van deze vereniging enkel zeggen dat de vereniging zich zou bezighouden met het ronddragen van de vredesboodschap in moskeeën. Meer kunt u hierover niet kwijt (CGVS, p. 9). Op de vraag hoe u te werk ging en/of wat u precies moest doen om de vereniging op te richten kon u geen antwoord geven. Na herhaling van de vraag wijzigde u plots uw verklaringen en stelde u dat het niet u maar uw leraar was die de vereniging oprichtte en dat u enkel de taak had om leden te ronselen (CGVS 8, 9). Deze wijziging in uw verklaringen doet dan weer afbreuk aan uw bewering dat uw leraar net u uitkoos om de vereniging op te richten omdat u als Yahar/Yibir in geval van problemen gemakkelijk kon functioneren als zondebok. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat het hoogst opmerkelijk is dat een leraar een beroep zou doen op een leerling uit de negende klas/eerste graad middelbaar onderwijs om een vredesvereniging op te richten.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw ontsnapping uit uw plaats van vasthouding bezwaarlijk doorleefd en geloofwaardig te noemen zijn. Zo verklaart u dat u werd vastgehouden in een gevangenis voor zware criminelen (CGVS, p. 10). Ongeacht het type gevangenis, de aanwezigheid van bewakers in alle gedeelten van de gevangenis en de begeleiding van gevangenen door een bewaker in geval van verplaatsing binnen de gevangenis kon u op zeer eenvoudige wijze ontsnappen door de deur van het toilet te openen en vervolgens over een muur van twee meter hoog te springen (CGVS, p. 7, 11). Uw verklaring dat u dit kon omdat u bang was en omdat uw bewaker - toevallig - de deur van het toilet niet goed had gesloten net op het ogenblik dat hij de mannen die u moesten vermoorden ging inlichten, is geenszins overtuigend (CGVS, p. 11). Uw verklaring dat u na uw sprong over de muur geen andere bewakers of andere obstakels tegenkwam alsook uw bewering dat u na uw ontsnapping uit de gevangenis naar uw woning vluchtte overtuigen evenmin (CGVS, p. 8, 11).

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen en vluchtrelaas zodat terzake niet kan besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Laas Canood in de provincie Sool. In casu dient dus de veiligheidssituatie in het gebied Sool, Sanaag en Cayn (SSC) beoordeeld te worden.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Puntland en Somaliland" dd. 15 juli 2015) blijkt dat er in de verslagperiode confrontaties plaats hebben gevonden tussen de verschillende partijen in het conflict om de betwiste gebieden Sool, Sanaag en Cayn. Hierbij vallen er soms enkele slachtoffers, voornamelijk strijders. Daarnaast vallen er soms één of enkele doden bij gewelddadige confrontaties tussen personen of milities van verschillende clans. De geraadpleegde bronnen melden ook een doelgerichte moord door al-Shabaab Northeast (ASNE) op een zakenman en een schietpartij in een theehuis.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er actueel in het gebied Sool, Sanaag en Cayn geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel is er voor burgers uit het gebied Sool, Sanaag en Cayn aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 1.2. Stukken

Ter zitting legt verzoeker een kopie van een geboortebewijs neer en een kopie van een document van de Gaboye-stam.

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 22 april 2016 in een eerste middel een schending aan van artikel 1, (A) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van *"de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* juncto het zorgvuldigheidsbeginsel, en van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt te vrezen *"vervolgd te worden door de politie"*, omdat hij beschuldigd werd *"banden te hebben met Al Shabab"*, en te vrezen *"vermoord te worden door zijn leraar"*.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van *"de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* juncto het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker bekritiseert de gehanteerde methode voor het gebeurde leeftijdsonderzoek, *"hoewel uw Raad niet bevoegd is om de geschillen nopens leeftijdsonderzoek te beslechten"*.

Waar in de bestreden beslissing wordt aangehaald dat verzoeker verkeerdelijk stelde dat in het noorden van het land deze groep aangeduid wordt met de naam Yahar en in het Zuiden met de Yibir, geeft hij aan dit *"heel goed"* te weten en is hij *"er zeker van dat dit een vergissing in vertaling is"*. Hij wijst erop dat hij *"wist dat zijn stam in hutjes van plastic en stokken wonen en dat ze de traditie hebben waar bij de geboorte van een kind het boze oog te verjagen in ruil voor geld"* en besluit dat hij aldus *"voldoende weet over zijn stam"*. Volgens hem heeft de commissaris-generaal *"nagelaten om hem door te vragen"*. Hij klaagt verder aan dat de commissaris-generaal *"heeft nagelaten om aan de hand van het accent van verzoeker te weten te komen of hij tot die stam behoort"*.

Door geen geloof te hechten aan het toebehoren van verzoeker tot Yahar liet de commissaris-generaal, volgens verzoeker, eveneens *"na om de betrokkenheid van verzoeker in de vereniging diep te onderzoeken"*.

Wat de ontsnapping van verzoeker betreft, meent hij dat naar de situatie werd gekeken *"met een Europese bril"* en dat ervan wordt uitgegaan *"dat de gevangenen in Somalië op dezelfde wijze bewaakt zijn als die in België"*.

2.3. In een derde middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar een rapport van februari 2016 van EASO en besluit *"dat in zijn regio wel sprake is van willekeurig geweld"*.

2.4. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing *"te vernietigen en te hervormen"* en hem als vluchteling te erkennen, minstens de bestreden beslissing te vernietigen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *"te vernietigen en te hervormen"* en de subsidiaire bescherming toe te kennen, minstens de bestreden beslissing te vernietigen.

## Beoordeling

2.5. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

#### Aangaande de vluchtelingenstatus

2.6. Verzoeker verklaart de politie te vrezen omdat deze hem beschuldigen van samenwerking met Al Shabaab, doordat hij op vraag van zijn leraar een vereniging oprichtte die opkomt voor vrede in Laasca Nood. Verzoeker maakt echter nog zijn profiel, noch zijn werk voor de vereniging, noch zijn opsluiting en ontsnapping aannemelijk.

2.7. Voorop benadrukt de Raad dat verzoeker geacht worden zijn volle medewerking te geven en zijn identiteit en nationaliteit eenduidig te verklaren. De Federale Overheidsdienst Justitie, Dienst Voogdij concludeerde in zijn beslissing van 13 mei 2015: *“dat de conclusie van het medisch onderzoek als volgt luidt: “Analyse van deze gegevens geeft mijns inziens aan dat M.H.A. op datum van 08-0-2015 een leeftijd heeft van 19,3 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar.”.* Uit deze beslissing van de Dienst Voogdij blijkt echter dat verzoeker reeds (minstens) 18 jaar was eind 2014, hij minstens zijn leeftijd correct moet kennen te meer hij nog op de (middelbare) school zat.

Voorts komt zijn asielrelaas op losse schroeven te staan. Verzoeker beweerde immers dat hij in de negende klas/eerste graad middelbaar zat en dat zijn leerkracht hem eind 2014 op school vroeg om de vereniging op te richten (gehoor, p. 9), wat dé oorzaak was van zijn beweerde problemen met de autoriteiten. Indien verzoeker nog op school zat, dan kan niet aangenomen worden dat hij niet zou toelichten waarom hij op 18 jaar nog op de eerste klas van de middelbare graad zat.

Verzoekers verklaringen zijn niet logisch, noch geloofwaardig.

2.8. In zoverre verzoeker de conclusies inzake zijn leeftijd wenst aan te vechten, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet in onderhavige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan worden betwist. Verzoeker had immers de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Dienst Voogdij beroep in te stellen bij de Raad van State en dit binnen de 60 dagen na de betekening van de beslissing, welke beroepsmogelijkheid ook werd aangegeven in de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker stelt niet dat een dergelijk beroep werd ingediend bij de Raad van State.

2.9. Voorts maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij behoort tot de beroepsgroep Yahar/Yibir, volgens hem de reden dat de leraar hem *“misbruikte”* voor het oprichten van de vereniging.

Zo was verzoeker onbekend met de geschiedenis van deze beroepsgroep (gehoor, p. 12), met de oorspronkelijk afkomst van de Yahar/Yibir, met de steden en/of regio van Somalië ze (momenteel) woonachtig zijn (gehoor, p. 5, 12). Ook was verzoeker onbekend met de Yahar/Yibir leider of persoon die de belangen van de Yahar/Yibir vertegenwoordigt, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat onder andere Jamaa Hersi, al meer dan 20 jaar leider en vertegenwoordiger van de Yibir is en dus een vaste gevestigde autoriteit. Verzoeker (her)kent zijn naam zelfs niet wanneer deze hem wordt aangereikt (gehoor, p. 6).

2.10. Voorts beweerde verzoeker verkeerdelijk dat de groep in het Noorden van het land wordt aangeduid met de naam Yahar en in het Zuiden met de naam Yibir (gehoor, p. 5), terwijl uit voornoemde informatie het tegenovergestelde blijkt. Dat verzoekers verklaringen over de termen “Yahar” en “Yibir” *“een vergissing in vertaling is”*, zoals wordt beweerd in het verzoekschrift, is slechts een blote *post-factum* bewering die overigens geen steun vindt in het administratief dossier (*“Zijn de Yahar bekend onder een andere naam ook?” - “Yibir.”; “Waar zijn ze bekend onder de naam Yibir?” - “In het zuiden.”; “In het noorden van Somalië zouden ze dan bekend zijn onder de naam Yahar?” - “Dat klopt.”*; gehoor, p. 5). Bovendien gaf verzoeker aan de tolk goed te begrijpen (gehoor, p. 14). Gevraagd waarin de Yahar zich onderscheiden van andere bevolkingsgroepen of clans in Somalië, antwoordde verzoeker enkel vaagweg dat ze in hutjes van plastic en stokken wonen (gehoor, p. 12). Gevraagd naar specifieke gebruiken/gewoontes van de Yahar/Yibir, verwijst verzoeker enkel naar de traditie waar bij de geboorte van een Somalisch kind aan de Yahar gevraagd wordt het boze oog te verjagen in ruil voor geld (gehoor, p. 6), terwijl dit volgens voornoemde informatie een traditie of gebruik betreft dat elk Somalisch kind ondergaat. Dat verzoeker *“wist dat zijn stam in hutjes van plastic en stokken wonen en dat ze de traditie hebben waar bij de geboorte van een kind het boze oog te verjagen in ruil voor geld”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, zijn louter vage, algemene en weinig doorleefde cliché verklaringen, waaruit geenszins kan blijken dat verzoeker zelf behoorde tot de beroepsgroep Yahar/Yibir. Verzoeker beweerde verder nog dat de Yahar/Yibir gemeenschap gediscrimineerd wordt in Somalië, maar hij kon geen enkel concreet voorbeeld geven waaruit blijkt dat hij en/of naaste leden van zijn bevolkingsgroep het slachtoffer waren/zijn (gehoor, p. 12). Verzoeker verklaarde zelfs uitdrukkelijk dat hij persoonlijk nooit een vorm van discriminatie heeft gezien (gehoor, p. 12). Ook dit wijst er op dat verzoeker niet tot de Yahar/Yibir behoort.

2.11. Met betrekking tot het oprichten van de vereniging, waarvoor hij benaderd werd door zijn leraar omdat hij als Yahar/Yibir - waaraan geen geloof wordt gehecht - makkelijk te misbruiken was, merkt de Raad nog op dat verzoeker niet precies kan zeggen waarom de vredesvereniging in de negatieve aandacht kwam van de autoriteiten (gehoor, p. 9), noch wat het doel van deze vereniging was (gehoor, p. 9), noch hoe hij te werk ging en/of wat hij precies moest doen om de vereniging op te richten, noch waarom een leraar een beroep zou doen op een leerling uit de negende klas/eerste graad middelbaar onderwijs om een vredesvereniging op te richten. Bovendien, wanneer verzoeker een vredesbeweging zou oprichten dan had hij minstens bekend moeten zijn met de autoriteiten uit zijn eigen clan die hierbij een onmiskenbare rol moeten spelen. Zoals hoger werd aangegeven is verzoeker niet bekend met de personen die nuttig zijn voor dit vredesplan.

2.12. Ten overvloede kunnen aan verzoekers verklaringen over zijn ontsnapping uit zijn gevangenschap geen enkel geloof worden gehecht. Zo beweerde verzoeker dat hij werd vastgehouden in een gevangenis voor zware criminelen (gehoor, p. 10), maar dat hij kon ontsnappen door de deur van het toilet te openen, doordat zijn bewaker toevallig de deur niet goed had gesloten net op het ogenblik dat hij de mannen die hem moesten vermoorden ging inlichten (gehoor, p. 11), waarna hij vervolgens over een muur van twee meter hoog sprong (gehoor, p. 7, 11) en hierna geen andere bewakers of andere obstakels tegenkwam, en ten slotte na zijn ontsnapping uit de gevangenis gewoon naar zijn eigen woning vluchtte (gehoor, p. 7-8, 11). De uitleg in het verzoekschrift dat naar de situatie wordt gekeken *“met een Europese bril”* en dat ervan wordt uitgegaan *“dat de gevangenen in Somalië op dezelfde wijze bewaakt zijn als die in België”*, kan dergelijke opeenstapeling van onaannemelijkheden en gelukkige toevallen, geenszins herstellen. Bovendien kan verzoeker bezwaarlijk menen dat het doel van - ook niet-Europese - gevangenen net het gevangen houden van personen is. Dat gevangenen -ook in niet-Europese context- op eenvoudige wijze kunnen ontsnappen en daarna gewoonweg terugkeert naar zijn eigen huis, waar men hem uiteraard het makkelijkst kunnen terugvinden, kan geheel niet overtuigen.

2.13. Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat de commissaris-generaal *“heeft nagelaten om aan de hand van het accent van verzoeker te weten te komen of hij tot die stam behoort”*, merkt de Raad vooreerst op dat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te

maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Verder verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792), zodat een taalanalyse onder de discretionaire bevoegdheid van de commissaris-generaal valt. Verzoeker is steeds vrij dergelijk onderzoek zelf te laten uitvoeren. Echter het spreken van een bepaald Somalisch dialect houdt niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in de desbetreffende regio. Daargelaten dat dialecten kunnen aangeleerd worden, wordt niet aangetoond dat een bepaald dialect enkel gesproken wordt door Somaliërs die nog in (een specifieke regio in) Somalië verblijven. De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht.

2.14. De ter zitting neergelegde stukken betreffen slechts fotokopieën, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X). De kleurenkopie van zijn geboortebewijs vermeldt bovendien als geboortedatum "18 mei 2000", dat volgens de Dienst Voogdij niet in overeenstemming is met het leeftijdsonderzoek. Aan de fotokopie van het document '*To whom may concern*' waarin gesteld wordt dat verzoeker deel uitmaakt van de sub-stam "*Goboye (Midgan)*" kan evenmin enige bewijswaarde worden gehecht. Uit de informatie in het administratief dossier ("*Report on minority groups in Somalia - Joint British, Danish and Dutch fact-finding mission to Nairobi, Kenya*") blijkt immers dat de Midgan onderscheiden wordt van de Yahar/Yibir. Uit deze informatie blijkt voorts dat "*Goboye*" een collectieve term is voor de beroepsgroepen in Somalië - Midgan, Tumal en Yibir -, maar dat deze ook gebruikt wordt als andere naam voor Midgan. Zowel de termen "*Midgan*" als "*Goboye*" zijn echter minachtende benoemingen voor deze clans. Dat verzoeker volgens het neergelegde document zou behoren tot de sub-stam "*Goboye (Midgan)*", terwijl hij dan nog zelf verklaart tot de Yibir te behoren, strookt dan ook niet met voornoemde informatie. En voorts tast dit de geloofwaardigheid verder aan dat verzoeker tot Yahar/Yibir zou behoren.

2.15. Aldus dient te worden vastgesteld dat verzoekers beweerde leeftijd, zijn etnische herkomst en zijn asielrelaas geheel verzonnen voorkomen.

2.16. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.18. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.19. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Sool, Somaliland, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van "*COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Puntland en Somaliland*" van 15 juli 2015 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat Somaliland tot het veiligste deel van het land behoort en de best functionerende regering heeft. In de verslagperiode vonden wel confrontaties plaats tussen de verschillende partijen in het conflict om de betwiste gebieden Sool, Sanaag en Cayn.

Hierbij vallen er soms enkele slachtoffers, voornamelijk strijders. Daarnaast vallen er soms één of enkele doden bij gewelddadige confrontaties tussen personen of milities van verschillende clans. De geraadpleegde bronnen melden ook een doelgerichte moord door al-Shabaab Northeast op een zakenman en een schietpartij in een theehuis.

De citaten in het verzoekschrift uit een rapport van februari 2016 van EASO tonen niet aan dat voornoemde informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, gezien dit rapport bovenstaand patroon van geweld bevestigt en niet aantoont dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dit kan evenmin blijken uit verzoekers asielrelaas.

2.20. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.21. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.22. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK